

תוספת מס' 1.

לעתון הרשמי, גליון 995 מיום 21 במרץ, 1940.

פקודת בתי הסוהר.

מס' 2 לש' 1940.

פקודה המאחדת ומתקנת את החוק בענין בתי הסוהר והמתקינה הוראות בענין ארגונם, משמעתם, סמכויותיהם וחובותיהם של פקידי בתי הסוהר ובענינים הכרוכים בכך.

הנציב העליון לפלשתינה (א"י) מחוקק בזה בעצתה של המועצה הפלשתינאית (א"י) לאמור:—

השם הקצר.

1. פקודה זו תקרא פקודת בתי-הסוהר, 1940.

פירוש.

2. בפקודה זו יהיו למונחים הבאים הפירושים שלצדם, חוץ אם ענין הכתוב

יחייב פירוש אחר:—

„אסיר אזרחי“ פירושו כל אסיר שאינו אסיר פלילי;

„אסיר פלילי שנתחייב בדינו“ פירושו כל אסיר פלילי שניתן נגדו פסק של בית משפט או של בית משפט צבאי, והוא כולל אדם שנעצר עפ"י הוראות סעיף 54 מפקודת הפרוצדורה הפלילית (שפיטה על יסוד כתב האשמה):

פרק 15.

„אסיר פלילי“, פירושו כל אסיר שנמסר למשמר כדין עפ"י כתב בית המשפט, או עפ"י פקודת מעצר או צו בית משפט או עפ"י צו של כל רשות המשמשת בשיפוט פלילי או עפ"י צו של בית משפט צבאי;

„בורח“ (דיזרט) פירושו כל פקיד בית סוהר הנעדר מתפקידו בלא נימוק מספיק, לתקופה של יותר מאחד ועשרים יום;

„המפקח הכללי“ פירושו המפקח הכללי על המשטרה ובתי-הסוהר;

„בית סוהר“ פירושו כל בית אסורים שהוכרו כבית סוהר עפ"י סעיף 3, והוא כולל בית סוהר ארעי;

„אסיר“ כולל כל בני אדם שכלאום בהתאם לפסק של בית משפט לאחר שנתחייבו בדין או בדרך אחרת או הנתונים במשמר חוקי או במשמר משפטי בעודם מחכים לגירוש, למשפט, לפסק-דין, להוצאה להורג או לענין אחר או אשר נמסרו לבית סוהר עפ"י פסק בית משפט אזרחי;

„מזון-עונשין“ פירושו מזונות-עונשיים כדי כלכלתו של אדם לתקופה מוגבלת בתנאי שעונש זה לא יהא כרוך בעבודה ;

„מזון מופחת“ פירושו מזון עונשי שאינו גורר עמו שחרור מעבודה ;

„חפץ אסור“ פירושו כל חפץ שהכנסתו לבית הסוהר או הוצאתו מבית הסוהר אסורה עפ”י פקודה זו ;

„פקיד נמוך“ פירושו פקיד בית סוהר למטה מדרגת שר בית הסוהר ;
„המפקח“ פירושו המפקח על בתי הסוהר.

„שר בית הסוהר“ פירושו הקצין העליון, לכשיש קצין עליון, הממונה על בית סוהר ואילו בבית סוהר שאין בו שר בית הסוהר, כולל המונח הזה את הפקיד הנמוך הממונה על בית הסוהר.

3.—(1) רשאי הנציב העליון להכריז במודעה כי כל בנין, מחנה או מקום אחר בפלשתינה (א”י) הם בית סוהר עפ”י הפקודה הזאת, וכיוצא בזה רשאי הוא להכריז כי כל בית סוהר כזה יחדל להיות בית סוהר לצורך הפקודה הזאת.

ייסוד בתי סוהר.

(2) כל בנין, מחנה או מקום אחר שמשמשים בו כבית סוהר בתחילת תקפה של הפקודה יהיה בית סוהר בגדר מובנה של פקודה זו.

4. כל אימת —

בתי סוהר ארעיים.

(א) שנראה לו למפקח הכללי כי מספר האסירים באיזה בית סוהר הוא גדול מן המספר שאותו בית סוהר יכול להחזיק בנוחות, וכי לא יהא נוח להעביר את המספר העודף לאיזה בית סוהר אחר ; או
(ב) שמחמת שפרצו מחלות אפידמיות בתוך כתלי כל בית סוהר או שמשמשים אחרים רצוי להתקין מחסה זמני ומשמר בטוח לכל אסיר.

מתקינים בבית סוהר ארעי מקום למחסה זמני ולמשמר בטוח ככל אשר יורה המפקח הכללי, באישורו של הנציב העליון, לאותו מספר של אסירים שאין בית הסוהר יכול להחזיקם בנוחות או בבטחון, וכל בית סוהר ארעי כזה יהא בית סוהר לצרכי פקודה זו.

פקידי בתי סוהר.

5. כל ההוראות של פקודה זו ושל כל הצוויים או התקנות שיוקנו על פיה באיזה זמן שהוא יחולו על כל האנשים שיהיו משמשים, בתחילת תקפה של פקודה זו, כפקידי בתי סוהר עפ”י הוראות כל פקודה קודמת בענין פקידי בתי סוהר כאילו נתמנו אנשים אלה עפ”י הפקודה הזאת וכל שמש עפ”י הפקודה הקודמת דינו לצרכי פקודה זו כמי שמשמש עפ”י הפקודה הזאת.

השמוש בפקודה
נגבי הפקידים
הקיימים של
בתי הסוהר.

6. חוץ אם צוה הנציב העליון אחרת, תהיה מערכת הפקידים של בתי הסוהר כוללת פקידים מן הדרגות דלקמן:—

פקידי בתי סוהר.

פקידים גבוהים.

המפקח הכללי.

המפקח.

שר בית הסוהר.

פקידים נמוכים.

- אינספקטורים בריטיים.
- אינספקטורים פלשתינאיים (א"י).
- סרג'נטים-שומרים בריטיים.
- סרג'נטים-שומרים פלשתינאיים (א"י).
- קורפורלים-שומרים פלשתינאיים (א"י).
- שומרים בריטיים.
- שומרים פלשתינאיים (א"י).
- משגיחות.
- שומרות פלשתינאיות (א"י).
- מאמנים טכניים.
- מורים.
- לבלרים.

מינוי פקיד בתי
סוהר.
פרק קיב.

7. פקיד בתי הסוהר ימונו עפ"י הוראות פקודת המשטרה המסדירה את מינוים של שוטרים, ובהתאם להוראות אלה.

סמכויות ככליות של
המפקח הכללי.

8.—(1) בהתחשב עם הצוויים וההוראות של הנציב העליון יהיו בידי המפקח הכללי הפיקוד האדמיניסטרטיבי, וכן הפיקוח וההנהלה של בתי הסוהר ופקידי בתי הסוהר של פלשתינה (א"י) ובהתחשב עם הוראות פקודה זו וכל אותן התקנות שיתקינו על פיה, רשאי הוא למנות פקידים נמוכים, להעלותם, להעבירם ולקצצם בדרגה ובמעלה, ככל אשר יישר בעיניו.

(2) המפקח הכללי רשאי, בהתחשב עם הוראות הפקודה הזאת וכל הצוויים וההוראות של הנציב העליון, לנסח צוויים ותקנות מזמן לזמן על מנת שכל פקיד בתי הסוהר יקימום, וכן רשאי הוא לנסח צוויים בענין הפיקוח הכללי על אנשים אלה ביחס לגיוסם, לשחרורם, לאימונם, לתחמושתם ולזינם, למלבושיהם ולצידודם, למקומות מגוריהם, לסיוגם ולשירותיהם המסויימים, וכן ביחס לחלוקתם למקומותיהם ולפיקוח עליהם, וכן רשאי הוא לנסח צוויים ותקנות אחרים בענין פקיד בתי הסוהר הנ"ל, ככל אשר יראה צורך בכך, כדי למנוע רשלנות או שמוש לרעה וכדי להביא פקיד בתי סוהר אלה לכלל כושר פעולה במילוי חובותיהם ולטפח את המשמעת בתוכם.

המפקח הכללי יבקר
בבתי-סוהר.

9. המפקח הכללי יבקר מזמן לזמן בכל בתי הסוהר של פלשתינה (א"י) או ידאג לכך שיבוקרו מזמן לזמן ע"י אחר בשמו.

המפקח ישמש
כסמכויות של
המפקח הכללי.

10. כל מעשה או דבר שהמפקח הכללי רשאי לעשותו, או לצוות לעשותו, יכול המפקח לעשותו או לצוות לעשותו בהתחשב עם הצוויים וההוראות של המפקח הכללי.

חובותיו של
שר בית-סוהר.

11. כל שר בית סוהר הממונה על בית סוהר ישגיח ויפקח על כל הענינים בקשר עם בית הסוהר שהוא נתמנה לו והוא יהיה אחראי בפני המפקח הכללי להנהגתם ויחסם של פקיד בתי הסוהר והאסירים הכפופים לפיקוחו וכן יהיה אחראי על כך כי פקיד בתי הסוהר והאסירים ימלאו אחרי הוראות הפקודה הזאת ואחרי כל התקנות והצוויים שניתנו על פיה.

12. כל פקיד מפקידי בית הסוהר ישים בסמכויות וימלא את התפקידים שיהיו נקבעים ועליו לציית לכל הוראות חוקיות שניתנו בענין מילוי תפקידי משרתו ואשר יקבלם מזמן לזמן מאלה הממונים עליו בשירות בתי הסוהר.

סמכויותיהם ותפקידיהם של פקירי בתי הסוהר.

13.—(1) שום פקיד בית סוהר אסור שתהא לו נגיעה בשום עבודה שאינה קשורה בממשלת פלשתינה (א"י) ואסור שתהא לו כל טובת הנאה בין במישרין ובין בעקיפין בשום חוזה להספקת סחורה לבית הסוהר.

פקירי בתי הסוהר. לא יהיו קשורים בעבודה פרטית ולא יקבלו תגמולים.

(2) שום פקיד בית סוהר לא יקבל כל תשלום או תגמול מאסירים או מידידיהם או מבקריהם של אסירים ולא יהיה לו עמהם שום משא ומתן של עסק.

14. מותר לו לכל פקיד בית סוהר להשתמש בכלי נשקו נגד כל אסיר כשה"א:—

השמוש בנשק נגד אסיר בשעת התפרצות או כשהוא מנסה להימלט.

(1) נמלט או מנסה להימלט ;

(2) עסוק בכל קשר להתפרצות או בכל נסיון להתפרץ מתוך הדלת החיצונית או השער או חומת בית הסוהר, ופקיד רשאי להמשיך ולהשתמש באותו נשק כל זמן שהאסיר ממשיך בפועל בקשר או בנסיון להתפרץ החוצה ;

(3) משתמש במעשי אלמות כלפי כל פקיד בית סוהר או אדם אחר :
בתנאי שלא ישתמשו בשום נשק —

(א) שהותר השמוש בו עפ"י פסקא (1) מסעיף זה אלא אם כן יש לו לאותו פקיד טעם מספיק להאמין כי בדרך אחרת לא יוכל למנוע את מנוסתו של האסיר, וכן אסור לו להשתמש בכך אלא אם הזהיר את האסיר כי הוא עומד להשתמש בנשק נגדו ;

(ב) שהותר השמוש בו עפ"י פסקא (3) מסעיף זה אלא אם יש לאותו פקיד טעם מספיק להאמין כי פקיד בית הסוהר או אדם אחר נתון בסכנת נפשות או כי יש חשש שיגרמו לו מום או חבלה גופנית אחרת :

ובתנאי כי שום פקיד בית סוהר לא ישתמש בכלי נשקו, במעמד הפקיד הממונה עליו, נגד אסיר, כפי שהותר בפסקאות (1) ו-(2) מסעיף זה אלא בפקודת איתו פקיד הממונה עליו :

ובתנאי כי השמוש בנשק עפ"י סעיף זה יהא מכוון, עד כמה שאפשר, להטיל מום באסיר ולא להרוג אותו.

15. פרט למקרי מחלה או שעת דחק אסור לפקיד בית סוהר להכנס לתא אסירים בלילה אלא בלויית פקיד בית סוהר אחר.

פקירי בית הסוהר אסור להם להכנס לתאי האסירים בלילה.

16. אסור לשום פקיד גבר להכנס או להשאר בתא של אסירות אלא אם כן נלוית אליו משגיחה או שומרת.

פקיר גבר אסור לו להכנס לתאי אסירות.

17. כל פקיד נמוך שחל להיות פקיד בית סוהר עפ"י הפקודה הזאת ולא החזיר מיד את מדיו, נשקו, כלי זינו ותחמושתו אשר נמסרו לו לשם מילוי תפקידו יהא צפוי בצאתו חייב בדינו בפני שופט שלום לקנס לא יותר מעשרים פונט או למאסר לא יותר מששה חדשים או לקנס ולמאסר כאחד.

רינו של פקיר בית סוהר שאינו מחזיר את התחמושתו משחרף להיות פקיר בית סוהר.

18. על יסוד חשש שיש לו על מה שיסמוך כי איזה אדם הוא בורח משירות בתי הסוהר, רשאי כל פקיד בית סוהר או אדם אחר לתפוש אותו בלא צו מעצר, ולהביאו מיד בפני שופט שלום של המחוז אשר בו הוא נמצא; ומשנתחייב אותו אדם בדינו כבורח, יהא צפוי למאסר לתקופה שתוכל להמשך עד שנתיים ולקנס לא יותר מחמשים פונט.

רופאים.

19. בתפקידים של רופאי בית סוהר ישמשו אותם הרופאים הממשלתיים שמנהל שירותי הרפואה ימנם.

מינוי רופאי
בית סוהר.

20.—(1) בהתחשב עם הפיקוח של המפקח הכללי, תהא מסורה לרופא ההשגחה הכללית על בריאותם של האסירים, והוא יגיש דו"ח למפקח הכללי וכן יודיע לשר בית הסוהר על כל אותן המסכות שיש להן קשר עם בית הסוהר או עם הטיפול באסירים שהיא, לדעתו, מחויב עיון מטעמים רפואיים, בכל עת שהיא.

תפקידי הרופאים.

(2) רופא בית סוהר מרכזי חייב לבקר בו בכל יום. רופאו של כל בית סוהר אחר חייב לבקר בו לפחות אחת לשבוע וכן גם מדי יידרש להענות לחולים באותו בית סוהר או לכל מטרה אחרת.

(3) אין להעביד שום אדם בכל עבודה או לקבוע לו מזון מוגבל אלא אם כן העיד עליו רופא כי הוא מוכשר לעבודה כזאת או למזון (דייטה) כזה.

(4) הרופא יבדוק כל אסיר בהתקבלו לבית הסוהר ובהשתחררו הימנו, ועליו לרשום את מצב בריאותו ועובדות אחרות הכרוכות בכך, ככל אשר ייקבע.

(5) הרופא יבדוק כל אסיר המקבל מזון מוגבל או הכלוא במעצר מבודד או בבית חולים או שהודיעוהו כי הוא חולה.

(6) במות אסיר ירשום הרופא בפנקס את הפרטים דלקמן עד כמה שאפשר לבררם, דהיינו:—

(א) היום שבו התאונן המת בפעם הראשונה על מחלתו, או שבו ניכר היה שהוא חולה;

(ב) העבודה שהעסיקהו בה באותו יום, אם היתה עבודה;

(ג) דרגת-מזונותיו באותו יום;

(ד) היום שבו הוכנס לבית החולים;

(ה) היום שבו הודיעו לרופא או לפקידו בפעם הראשונה על מחלתו;

(ו) מהותה של המחלה;

(ז) אימתי ראה הרופא או פקידו את הנפטר בפעם האחרונה לפני מותו;

(ח) אימתי מת האסיר (וכשעושים בדיקה לאחרי המות) ודו"ח על מראהו לאחר מותו בצירוף הערות מיוחדות שהרופא יראה צורך בהן.

דיינים-מסיירים.

21.—(1) הנציב העליון רשאי למנות מזמן לזמן אנשים מתאימים ומוכשרים לשמש דיינים-מסיירים לכל בית-סוהר.

דיינים מסיירים.

(2) חברי הועד הפועל הממשלתי ושופטי בית המשפט העליון יהיו מכוח משרתם דיינים־מסיירים בכל בתי הסוהר בארץ. כל מושל מחוז יהא מכוח משרתו דיין־מסייר בכל בתי הסוהר שבמחוזו.

(3) דיין־מסייר מכוח משרתו רשאי לבקר בכל בית־סוהר בכל עת, ודיין־מסייר שנתמנה לאיזה בית־סוהר רשאי בכל עת לבקר בבית הסוהר שהוא נתמנה לו.

(4) כל דיין־מסייר רשאי:—

(א) לדרוש את כל הפנקסים, התעודות והמסמכים הנוגעים להנהלת בית הסוהר ולמשמעת בו;

(ב) לבקר בכל חדר, חצר ותא, ולראות כל אסיר כלוא;

(ג) לראות ולבדוק את האיכות והכמות של מזונותיהם של האסירים;

(ד) לברר עד כמה שאפשר אם ממלאין אחרי התקנות; וכן

(ה) אם הוא גבר, לשמש בכל הסמכויות המסורות בסעיפים 56 ו־57 של פקודה זו.

(5) דיינות־מסיירות מותר למנותן רק לאותו חלק מבית הסוהר שייהדוהו לכליאָתן של אסירות.

(6) כתום הבקור ירשום כל דיין־מסייר בפנקס שישמש למטרה זו את ההערות, ההצעות וההמלצות אשר תישרנה בעיניו.

(7) כל דיין־מסייר, אך לא דיינה־מסיירת, תהא לו, לצרכי פקודה זו, הסמכות להזמין עדים ולהשביע בני אדם.

התקבלותם וכליאָתם של אסירים.

22.—(1) לא יתקבל אדם לבית־סוהר אלא אם כן שולחין עמו צו החזרה לבית־סוהר, צו מעצר, או צו חיוב בדין או צו מסירה לבית־סוהר.

התקבלותם של אסירים.

בתנאי שילד(ה) של אסירה מותר להכניסו(ה) לבית הסוהר אם הוא (היא) יונק(ת) משדי אמו(ה) ולא מלאו לו (לה) שנתים.

(2) על שר בית הסוהר לברר כי האסיר הוא האיש המוזכר בצו המעצר או בצו וכי צו המעצר או הצו נושאים את חתימת הרשות המוסמכת וכי מכל הבחינות האחרות הוא בהתאם לדרישות החוק.

23. כל אסיר יבדק לחוד ע"י רופא בית הסוהר מיד להתקבלותו, והוא ירשום בפנקס את מצב בריאותו של האסיר וכל אותם הפרטים האחרים אשר ייקבעו, ועד שייבדק כך יחזיקו את האסיר הזה ככל האפשר מובדל משאר האסירים.

בדיקה רפואית של אסיר עם התקבלותו לבית הסוהר.

24.—(1) בכל אסיר ייערך חיפוש מיד להתקבלותו, וגם לאחר מכן בכל אותם הזמנים שייקבעו לכך, וכל החפצים האסורים יילקחו ממנו.

חיפוש אסיר בהתקבלותו.

(2) החיפוש באסירות ייערך ע"י פקידות.

25. בהתקבל אדם לבית הסוהר יצוה שר בית הסוהר לרשום את הפרטים שייקבעו בענין אותו אדם.

יש לרשום פרטים.

כספו ותפציו שפ
האסיר יושלשו
אצל שר בית הסוהר.

26.— (1) כל הכסף, המלבושים ושאר חפצים שהאסיר הביא עמו לבית הסוהר או אשר נשלחו לבית הסוהר לשמוש ואשר אסור לו להחזיקם עמו יושלשו אצל שר בית הסוהר, והוא יערוך רשימה (אינונסטר) של חפצים אלה, וכל הרכוש הזה יוחזר לו בצאתו לחפשי.

(2) כל אימת שמלבושיהם של אסירים כאלה הם כל כך בלים או מלוכלכים עד שלא יצלחו לשמוש נוסף, רשאי שר בית הסוהר לצוות להשמידם ובמקרה כזה רשאי הוא ליתן לאסיר, בצאתו לחפשי, מלבושים אשר יתאימו למעמדו בחיים.

(3) שר בית הסוהר רשאי לטרב להכניס לבית הסוהר כל רכוש של אסיר אשר מחמת גדלו או כמותו המופרזת אי אפשר להחזיקו בנחות בבית הסוהר.

הברלת אסירים
ואסירות.

27. אסירים ואסירות כולאין אותם לחוד בחלקים שונים של בית הסוהר באופן שלא יוכלו לראות אלה את אלה ולא לשוחח אלה עם אלה, ולא לבוא במגע אלה עם אלה.

הברלת סוגים
שונים שפ אסירים.

28. עד כמה שהמקום מרשה זאת יש לחלק את האסירים והאסירות לסוגים מובדלים, דהיינו —

(א) אסירים המחכים למשפטם יהיו מובדלים מאסירים שנתחייבו בדין ;

(ב) אסירים שלא מלאו להם ט"ז שנה יהיו מובדלים ממבוגרים ;

(ג) אסירים אזרחיים יהיו מובדלים מאסירים פליליים ;

(ד) עבריינים ראשונים יהיו מובדלים מעבריינים השונים בעבירתם.

משמר אסירים והעתקותם.

אסירים נתונים
במשמר חוקי שפ
שר בית הסוהר.

29. כל אסיר הכלוא בכל בית-סוהר רואין אותו כאילו הוא נתון במשמר חוקי של שר בית הסוהר. כל אסיר יהא כפוף למשמעת בית הסוהר ולתקנות בית הסוהר בכל⁹ מי מאסרו, בין שהוא בתוך כתלי בית הסוהר ובין שהוא מחוץ לכתלי בית הסוהר.

העתקת אסירים
מבית-סוהר אחר
למשנהו.

30. המפקח הכללי רשאי בכל צו מיוחד או כללי לצוות להעתיק כל אסיר לבית-סוהר אחר וכל אימת שמעתיקין אסיר לכל בית סוהר, זולת בית הסוהר המוזכר בצו המעצר או בצו אשר על פיו אסרו אותו, ישמש צו המעצר או הצו יחד עם צו ההעתקה, בין שצו ההעתקה הוא בצורת הערה בצו המעצר ובין שהוא בצורת צו מובדל, רשות מספקת להעתקתו של אותו אסיר לבית הסוהר המוזכר בצו ההעתקה וכליאתו בו ולהוצאה לפועל של פסק-הדין המתואר בצו המעצר או בצו המאסר או של כל חלק הימנו אשר ישאר בלתי מוצא לפועל.

העתקת אסירים
כשפורצות מחלות
מירבקות.

31. מחלה מידבקת כי תפרוץ בבית סוהר, מותר יהיה להעתיק כל אסיר מאותו בית-סוהר למקום אחר ואפילו לא הוכרזו אותו המקום האחר כבית-סוהר עפ"י הפקודה הזאת, והעתקה כזאת תוכל לצאת לפועל בהתאם לצו מטעם הנציב העליון או, בשעת דחק, בהתאם לצו מטעם שר בית הסוהר או בהתאם לצו מטעם כל דיין-מסייר של אותו בית-סוהר וכל זמן שאותו אסיר ימשיך להיות, שם ייחשב המקום ההוא כחלק מבית הסוהר אשר ממנו הועתק אותו אסיר, ומשנעצרה אותה מחלה מחזירין כל אסיר שהועתק מכל בית-סוהר לבית הסוהר אשר הועתק ממנו, אם עדיין הוא צפוי למעצר שם.

32. אם נראה כי איזה אסיר חולה ברוחו באיזה בית-סוהר שהוא, יודיע שר בית הסוהר את הדבר מיד לרופא בית הסוהר, ורופא בית הסוהר יבקר את האסיר ויבדוק את מצב רוחו ואם יחתום הרופא על תעודה ביחס לאותו אסיר לפי הטופס שבתוספת, ישלח שר בית הסוהר העתק הימנה למפקח הכללי על מנת שיעבירנה לנציב העליון, ומותר לו לנציב העליון בצו החתום על ידו, הערוך לשר בית הסוהר של אותו בית-סוהר, לצוות כי אותו אסיר יועתק מיד לכל מקום מתאים למשמר חולי רוח ולטיפול בהם, כפי שהנציב העליון ייחד אותו מזמן לזמן לצורך זה בין בתוך בית סוהר ובין במקום אחר. כל אדם שהעתיקהו כך, ישאר במקום כזה עד אשר יעיד רופא המשמש בשירות ממשלת פלשתינה (א"י) כי אותו אסיר נעשה שפוי בדעתו ואז מחזירין אותו, עפ"י צו מאת הנציב העליון, למשמר שר בית הסוהר של אותו בית סוהר, אם עדיין הוא צפוי למעצר בו, ואילו אם אינו צפוי למעצר בו משחררין אותו.

העתקת אסירים
חוליי-רוח.

33. אסיר שחלה ומצבו רציני והוא כלוא בבית-סוהר שאין בו נוחות מתאמת לאותו אסיר, רשאי כל שופט שלום על יסוד תעודה מאת רופא בית הסוהר ליתן צו להעתקתו לבית חולים ממשלתי.

העתקת אסירים
חולים לבית
החולים.

34. כל זמן שכל אסיר שהועתק לכל בית-חולים עפ"י הוראות הסעיף דלעיל, נשאר בו, רואין אותו כאילו הוא נתון במשמר חוקי, ובסוף כל חודש יעביר רופא בית החולים לשר בית הסוהר תעודה בחתימת ידו האומרת כי לדעתו יש צורך שאותו אסיר ישאר בבית החולים.

דו"ח הרשי מאת
רופא ממשלתי.

35. מיד לכשחדל הצורך, לדעת הרופא הממונה על בית החולים, להחזיק בבית החולים את האסיר שהועתק אליו, ישלח הרופא תעודה לשר בית הסוהר האומרת כי שוב אין הכרח להחזיקו בבית החולים, ומיד יסדר שר בית הסוהר את החזרתו של אותו אסיר לבית הסוהר, אם צפוי הוא עדיין למעצר בו.

הסמכות להחזיר
אסירים לבית
הסוהר.

36. רופאי בית החולים ושאר פקידים בו חייבים לנקוט בכל אמצעי הזהירות כדי למנוע את בריחתו של כל אסיר המקבל בו טיפול, והפקידים הנ"ל רשאים לנקוט בכל אותם הצעדים שיראו צורך בהם כדי למנוע את בריחתו של אותו אסיר. בתנאי שאין לעשות שום דבר מכוון הסעיף הזה אשר לדעת הרופאים הממשלתיים עלול הוא להזיק לבריאותו של אותו אסיר.

פקידים חייבים
לנקוט באמצעי
זהירות כדי למנוע
בריחתם של
אסירים.

37. אם מחמת חמירותה של העברה שאיזה אסיר אסור בגללה או מפני כל טעם אחר, סבור שר בית הסוהר כי רצוי לנקוט בפעולות מיוחדות לבטחוננו של האסיר כשהוא מקבל טיפול בבית החולים, מותר לו להפקיד אותו אסיר בידי משמרם של אנשים ראויים ומוכשרים, ולא פחות משני בני אדם, אשר לפחות אחד מהם יימצא על ידו תמיד, יומם ולילה, ולאותם בני אדם תהא הסמכות המלאה לעשות את כל הדברים הדרושים כדי למנוע את בריחתו של האסיר ויהיו אחראים למשמרו הבטוח עד שיסגירוהו לידי שר בית הסוהר עם צאתו מבית החולים או עד שתתם תקופת מאסרו, הכל לפי הזמן המוקדם יותר.

פעולות לבטחונם
הנוסף של אסירים
בבית החולים.

עבודת אסירים.

38.—(1) כל אסיר שנידון למאסר בעבודה מותר להעסיקו בעבודה בין בתוך כתלי בית הסוהר ובין מחוצה להם בכל חלק בפלשתינה (א"י), ובכל עבודה אשר תיקבע.

עבודה.

- (2) אסירים שנידונו למאסר בלא עבודה מותר ליתן להם עבודה קלה.
- (3) אסירות אסור להעסיקן מחוץ לבית הסוהר אלא על יסוד המלצת רופא בית הסוהר, ואף אז לא יעסיקן אלא בעבודה המתאימה לנשים.
- (4) כל האסירים העובדים יהיו כפופים לפיקוחו של שר בית הסוהר.

מחילת עונש.

39.—(1) כדי לעודד הנהגה טובה וחריצות ולהקל על הטפול באסירים בצורה העשויה להחזירם למוטב ייעשו בכל בית-סוהר סידורים אשר על פיהם —

(א) אסיר שנידון למאסר אם עפ"י פסק אחד או עפ"י פסקי דין אחדים בזה אחר זה לזמן של יותר מחודש אחד ופחות משנתיים, יהא ראוי לשחרור, כשעדיין עליו להשאר כלוא למשך חלק מתקופת מאסרו ולא יותר מששית: בתנאי כי כל אסיר המרצה את עונו בבית הסוהר בתאריך תחילת התוקף לפקודה זו והוא זכה למחילה בשעור של רבע תקופת מאסרו רשאי להמשיך ולזכות במחילה לפי שעור זה;

(ב) אסיר שנידון למאסר אם בפסק אחד ואם בכמה וכמה פסקי-דין בזה אחר זה למשך שנתיים או יותר, ולא למאסר לכל ימי חייו, יהא ראוי לשחרור מבית הסוהר, עפ"י רשיון כפי שנקבע בסעיף 41, אם עדיין לא השלים חלק מתקופת מאסרו ולא יותר מרבע.

(2) כדי ליתן תוקף להוראות סעיף-קטן (1), זוקפין לזכותו של כל אסיר את השעור המלא של המחילה שהוא היה זכאי בה, ואין הוא מפקיע אותה מחילה אלא כעונש על אבטלה, חוסר חריצות, או עברה אחרת על משמעת בית הסוהר.

(3) על יסוד המלצה מאת המפקח הכללי רשאי הנציב העליון ליתן מחילה בשל נימוקים מיוחדים, כגון הצטיינות בלתי שכיחה, או חלישות-גוף מתמדת.

40.—(1) שמו של כל אסיר שנידון למאסר לא פחות מעשר שנים או לכל ימי חייו יימסר למפקח הכללי ע"י שר בית הסוהר שאותו אסיר אסור תחת פיקוחו, משהשלים האסיר שש משנות מאסרו ובכל שנתיים לאחר מכן, והדו"ח יכיל את כל אותם הפרטים אשר ייקבעו בנוגע לאסיר.

(2) המפקח הכללי יגיש את הדו"ח של שר בית הסוהר יחד עם המלצותיו לנציב העליון והוא יתן הוראות בנוגע למעצרו או לשחרורו של אותו אסיר, ככל אשר יישר בעיניו.

רשיונות לאסירים להתהלך חפשיים.

41. המפקח הכללי רשאי ליתן לכל אסיר שנידון למאסר שנתיים או יותר וריצה שלושה רבעים מפסק דינו והתנהג יפה בזמן מאסרו, רשיון להתהלך חפשי בפלשתינה (א"י) או באותו חלק מן הארץ שיהא מפורט ברשיון ומותר לו למפקח הכללי לבטל את הרשיון או לשנותו כרצונו:

בתנאי שלא ינתן כל רשיון כזה לכל אסיר שנידון למאסר לכל ימי חייו.

מהי"ת.

עיון מחדש מפקידה
לפקידה בפסקי-
מאסר לתקופה
ארוכה או מאסר
לכל ימי החיים.

רשיונות לאסירים
להתהלך חפשיים.

כל רשיון שניתן עפ"י סעיף זה, יוסיף להיות בתקפו למשך אותו חלק מתקופת מאסרו אשר לא השלים, חוץ אם בוטל או שונה ע"י המפקח הכללי.

42. כל זמן שרשיון כזה להתהלך חפשי מוסיף להיות בתקפו, הרי האדם שקבל את הרשיון לא יהא צפוי למאסר מכוח פסק הדין.

פעולתו ההוקית של רשיון להתהלך חפשי.

43. כל רשיון להתהלך חפשי יהא ערוך בטופס אשר ייקבע והוא יינתן בתנאים הבאים:—

טופס הרשיון להתהלך חפשי ותנאיו של רשיון כזה.

(א) בעל רשיון כזה יימנע מכל הפרת חוק;

(ב) בעל רשיון כזה לא יתחבר עם אנשי בליעל מושחתים כגון גנבים וגזלנים מועדים, מקבלי רכוש גנוב וכיוצא בזה;

(ג) בעל רשיון כזה לא יחיה חיי בטלה ואפס. מעשה בלא להרויח את לחמו ביושר ובצורה הנראית לעין;

(ד) בעל רשיון כזה חייב בשעת שחרורו מבית הסוהר להודיע לשר בית הסוהר מהו המקום שהוא רוצה להתגורר בו ועליו לילך לאותו המקום בכל המהירות האפשרית, ותוך ארבעים ושמונה שעות משעת הגיעו לאותו המקום עליו להתייצב בעצמו בפני הקצין הממונה על תחנת המשטרה הקרובה ביותר של המחוז שאותו המקום מצוי בו חוץ אם נמנע מזה מסיבה שאין לו שליטה עליה;

(ה) מאז ואילך חייב אותו בעל רשיון, חוץ אם נמנע מכך מחמת סיבה שאין לו שליטה עליה, להתייצב בעצמו אחת לחודש בפני הקצין הממונה על תחנת המשטרה הקרובה ביותר של המחוז שהוא דר בו ומדי החליפו את דירתו באותו מחוז חייב הוא, חוץ אם נמנע מכך מסיבה שאין לו שליטה עליה, להודיע על כך לאותו קצין, בין בעצמו ובין ע"י מכתב, ומדי עקרו את דירתו ממחוז אחד למשנהו חייב הוא, חוץ אם נמנע מכך מסיבה שאין לו שליטה עליה, למסור לאותו קצין הממונה על תחנת המשטרה של המחוז שהוא עוקר משם, בין בעצמו ובין ע"י מכתב, מודעה של ארבעים ושמונה שעות מראש על כוונתו לצאת מן המחוז, ועד כמה שאפשר חייב הוא למסור את כתבתו המדוייקת בעתיד, ותוך ארבעים ושמונה שעות משעת הגיעו למחוז חפצו החדש חייב הוא, חוץ אם נמנע מכך מסיבה שאין לו שליטה עליה, להתייצב בעצמו בפני הקצין הממונה על תחנת המשטרה הקרובה ביותר באותו המחוז;

(ו) כל תנאים אחרים אשר ייקבעו.

44. בעל רשיון להתהלך חפשי שקבל את רשיונו עפ"י הוראות הפקודה הזאת ונמצא אשם בכל עברה על הפקודה הזאת או שאינו ממלא אחרי כל תנאי מתנאי הרשיון מתוך שהוא עושה מעשה שאינו מצד עצמו ראוי לעונש עפ"י כל חוק העומד בתקפו יהא צפוי בצאתו חייב בדינו בפני שופט-שלום למאסר לא יותר משלושה חדשים ולהפקעת רשיונו עפ"י צו מאת שופט השלום שחייב אותו אדם בדינו.

עונש על הפרת תנאי הרשיון או על עברה פלילית אחרת.

45. הופקע רשיון שניתן עפ"י פקודה זו, חייב האדם שהפקיעו או שבטלו את רשיונו, לאחר שישא בכל עונש אחר שיושת עליו בשל העברה אשר כתוצאה הימנה הופקע או בוטל רשיונו, לישב בבית הסוהר עוד תקופה כאורך הזמן אשר לא השלים עדיין בשעה ששחרר עפ"י אותו רשיון.

תוצאות הפקעה או ביטול של רשיונות להתהלך חפשיים.

אברו הרשיון.

46. בעל רשיון שניתן עפ"י הוראות הפקודה הזאת המוכיח כדי הנחת דעתו של קצין משטרה מדרגת שר בית הסוהר ומעלה כי איבד את רשיונו שלא באשמתו הוא, יהא זכאי לקבל העתק (דופליקט) מאותו רשיון.

הפרוצדורה כשבוסף או הוספע רשיון מחמת חיוב בדיון.

47.—(1) כל אימת שרשיון בוטל ע"י המפקח הכללי, יוציא כל שופט-שלום, לאחר שיראו לו תעודה על ביטול כזה, צו, שאפשר להוציאו לפועל בכל חלק מחלקי פלשתינה (א"י), להפישתו של האדם אשר קבל את הרשיון. ומשנתפש אותו אדם, מביאין אותו בפני שופט השלום אשר יוציא צו להחזירו לבית הסוהר כדי שישב שם את מותר תקופת מאסרו כאילו לא ניתן הרשיון.

(2) כל אימת שהופקע רשיון עפ"י צו מאת שופט השלום עפ"י סעיף 44 של הפקודה הזאת, יערוך אותו שופט-שלום צו להחזרת אותו אדם לבית הסוהר, כדי שיבלה שם את מותר ימי מאסרו כאילו לא ניתן רשיון כזה.

כל כלה.

כלכלת אסירים ירועים ממקורות פרטיים.

48.—(1) אסיר אזרחי או אסיר פלילי לפני משפטו, מותר להרשות אותו לכלכל עצמו ולקנות או לקבל ממקורות פרטיים בשעות הנכונות כמויות מזון, מלבושים, כלי מטה ושאר צרכים, אלא שכל הדברים הללו יהיו טעונים בדיקה, ויהיו כפופים לאותם תנאים אחרים אשר ייקבעו.

(2) אסור ליתן, להשכיר או למכור לכל אסיר אחר שום מזונות, מלבושים, כלי מטה או שאר צרכים שהרשום לאסיר אזרחי או פלילי לפני משפטו, עפ"י סעיף-קטן (1) מסעיף זה, וכל אסיר האשם בעברה עפ"י הוראות הסעיף הזה צפוי להפקעת זכותו לקנות מזונות, מלבושים, כלי מטה ושאר צרכים או לקבלם ממקורות פרטיים למשך אותו הזמן ששר בית הסוהר יחליט או לכל עונש אחר שנקבע עפ"י סעיף 56 מפקודה זו.

אספקת מלבושים וכלי מטה לאסירים אזרחיים או לאסירים שלא נתחייבו בדיונם.

49. אסיר אזרחי או פלילי העומד לפני משפטו ואינו רוצה לספק לעצמו מלבושים וכלי מטה יקבל את המלבושים וכלי המטה הרגילים של בית הסוהר.

חפצים אסורים.

כדיקת חפצים שהובאו לבית הסוהר או הוצאו ממנו.

50. כל פקיד בית סוהר רשאי לבדוק כל דבר שהוכנס לבית הסוהר או הוצא ממנו, ולעכב ולחפש או לצוות לעכב ולחפש כל אדם שהוא חשוד על הבאת כל חפץ אסור לתוך בית הסוהר או על הוצאתו ממנו או על הוצאת כל רכוש השייך לבית הסוהר מתוך בית הסוהר ואם נמצא חפץ כזה או רכוש כזה, ימסור מיד מודעה על כך לשר בית הסוהר או לפקיד הראשי, לכשישגו.

51. כל אדם אשר —

חפצים אסורים.

(א) מביא, משליך או מנסה בכל אמצעי שהוא להכניס לתוך בית הסוהר או ליתן לכל אסיר כל משקה אלכוהולי או טבק או סם משכר, או סממני רעל או כל חפץ אחר שהוא, חוץ מכפי שנקבע בסעיף 48 או בכל תקנות שהותקנו עפ"י הפקודה הזאת;

(ב) בא בדברים עם כל אסיר בניגוד לכל תקנה,

יאשם בעברה ויהא צפוי למאסר לתקופה, של לא יותר משה חדשים או לקנס של לא יותר משלושים פונט, או לשני העונשין.

בְּקוּרִים וּמִכְתָּבִים.

52.—(1) אסיר פלילי שנתחייב בדינו מותר להרשותו לכתוב מכתב בהתקבלו לבית הסוהר בפעם הראשונה. כעבור שלושת החדשים הראשונים מיום פסק דינו, ולאחר מכן — בכל שני חדשים, אפשר להתיר לו לקבל בקור מידידים במעמדו של פקיד בית סוהר, ולכתוב ולקבל מכתב.

ביקורים ומכתבים
לאסירים.

(2) אסיר כי יחלה ומצבו רציני, ורוצה הוא לקבל בקור מאת קרובי-קרוב או מאת ידיד, רשאי שר בית הסוהר, עפ"י המלצתו של רופא בית הסוהר, ליתן צו בכתב, להכניס את הקרוב או הידיד, אם מוצא הוא כי הכנסתו רצויה.

(3) כל האסירים המחכים למשפטם תנתנה להם כל האפשרויות ההוגנות לבוא בדברים עם ידידיהם או יועצם המשפטי, ובהתחשב עם כל תקנות שמותר להתקינן עפ"י פקודה זו, רשאים הם לכתוב ולקבל מכתבים.

(4) כוהני דת מותר להכניסם לבית הסוהר בשעות מתאימות והוגנות כדי לבקר אצל אסירים שירצו בשירותם, ויש להרשותם לערוך תפלות באותן השעות ובאותם המקומות ששר בית הסוהר יאשר.

53. הפקיד הממונה על בית סוהר ירשום את שמו וכתובתו של כל מבקר לבית-סוהר בפנקס שייחדו למטרה זו. וכשיש לו כל טעם לחשוד, רשאי הוא לחפש במבקרים (גברים) או לצוות כי ייעשה בהם חיפוש ולצוות מפקחת או שומרת אסירות כי תערוך חיפוש במבקרות. חיפוש כזה לא ייעשה במעמדו של כל אסיר או במעמדו של מבקר אחר. כל מבקר המסרב להרשות כי יחפשו בו, רשאי הפקיד הממונה לאסור עליו את הכניסה לבית הסוהר, ונימוקי האיסור יירשמו בפנקס הנ"ל.

מותר לערוך חיפוש
מבקרים ולדרוש את
שמותיהם
וּכְתוּבוֹתֵיהֶם.

אֲסִירִים שְׁנִידוּנוֹ לְמִיתָה.

54.—(1) כל אסיר שנידון למיתה יהא כלוא במקום בטוח בתוך כתלי בית הסוהר ואם אפשר, באופן שהא מובדל מכל שאר האסירים, ומעמידים אותו תחת השגחה בלתי פוסקת הן ביום והן בלילה.

הפיקוח על אסירים
שנידונו למיתה.

(2) בלא הרשאה בכתב מאת שר בית הסוהר, לא תהא לשום אדם גישה לאסיר כזה, פרט לפקידי בית הסוהר, לרופא בית הסוהר, לדיין מסייר או לכוהן הדת של העדה שאותו אסיר שייך אליה.

(3) כל אימת שמוציאין אסיר להורג יהא נוכח שר בית הסוהר, רופא בית הסוהר, פקיד משלטון המחוז, ושני שוטרים או פקידי בית המשפט שהיו נוכחים בבית המשפט כשדגנו את האסיר למיתה ואשר יוכלו לזהותו כאדם אשר נידון למיתה; כיוצא בזה, אם בקש האסיר את זאת, רשאי להיות נוכח גם כוהן הדת שהאסיר שייך לה.

מ ש מ ע ת.

55. מכריזין בזה את הפעולות דלקמן כעברות בית סוהר, לכשעושיהן הוא אסיר:—

עברות בית-סוהר.

- (1) קטטה עם כל אסיר אחר ;
- (2) התאוננויות שאין להן יסוד ;
- (3) האשמות כוזבות נגד פקידי בית הסוהר בתשובה לכל שאלה בענינים הנוגעים לבית הסוהר או למשמעת בית הסוהר, או מתן תשובה כוזבת לכל שאלה שהעמיד פקיד בית הסוהר בנוגע לענינים הכלולים בסעיף 23 ;
- (4) התקשרות בכתב, בעל פה או בדרך אחרת עם אדם מן החוץ או עם אסיר מתוך אי־ציות לתקנות בית הסוהר ;
- (5) עשיית כל פעולה העשויה לעורר בהלה שלא לצורך בלבותיהם של האסירים או של פקידי בית הסוהר ;
- (6) סירוב לצאת בסך, לפי הפקודה, בין כשמהלכים בסביבת בית הסוהר ובין כשיוצאים לעבודה או חוזרים הימנה ;
- (7) סירוב לאכול את המזון שנקבע בלוח המזונות לאסירים ;
- (8) אכילה או נטילה של כל מזון שלא נתיחד לאסיר או נטילת מנות שנתיהדו לאסירים אחרים או היספה למנות אלה ;
- (9) הוצאת מזון מן המטבח או מאולם האוכל בלא רשות מאת פקיד בית הסוהר או אי־ציות לכל צו בענין חלוקת מזונות ומשקאות ;
- (10) קלקול מזון במתכוין, או השלכתו בלא רשות ;
- (11) הכנסת כל יסוד לתוך המזון או המשקה העשוי להפיג את טעמו או לפגום בו ;
- (12) סירוב ללבוש את המלבושים שניתנו לאסיר או החלפת כל חלק הימנו במלבושיהם של אסירים אחרים, או איבוד כל חלק הימנו, השלכתו, חבלתו או שינויו ;
- (13) הסרתו, מחיקתו או שנויו של כל מספר מצייין, סימן או אות שקבעו למלבושו של האסיר או שהאסיר חייב לשאתו ;
- (14) סירוב לשמור על נקיון גופו או אי־ציות לכל צו בענין התספורת או התגלחת ;
- (15) סירוב לשמור על נקיון המלבושים, השמיכות, כלי המטה או הכבלים או אי־ציות לכל צו בענין סידור החפצים האלה או חלוקתם ;
- (16) שליחת יד בכל צורה שהיא במנעולי בית הסוהר, במנורות או במאורות או בשאר רכוש שאין לו כל שייכות אליו ;
- (17) גניבת מלבושי בתי הסוהר או כל חלק מחפציו של כל אסיר ;
- (18) גרם מפגע בכל חלק מחלקי בית הסוהר ;
- (19) טשטוש או גרם היזק לכתלים, לרהיטים או לכל רכוש אחר של בית הסוהר ;
- (20) יריקה בכל רצפה, דלת, קיר או בכל חלק אחר מבנין בית הסוהר או בכל חפץ מחפצי בית הסוהר, או זיהומם בכל צורה אחרת ;
- (21) זיהום בזדון של הבורות, בתי הכבוד, או חדרי הרחיצה או האמבט ;
- (22) סירוב להשיג השגחה מספקת על כל כלים או מלבושים או חפצים שהם רכושה של ממשלת פלשתינה (א"י), או גרם היזק להם, או השמדתם או שמוש לרעה בהם ;

- (23) גרם מחלה, חבלה, או פסלות לעצמו בזדון ;
- (24) גרם אלמות או מרדנות בכל צורה שהיא, או אי-סיוע לדיכוי ;
- (25) השתתפות בכל התנפלות על כל פקיד בית סוהר או על כל אסיר אחר ;
- (26) סירוב לעזור לכל פקיד בית סוהר במקרה של נסיון להימלט או של התנפלות עליו או על כל אסיר אחר ;
- (27) אי-ציות לכל תקנה או לכל צו חוקי של פקיד בית סוהר או סירוב למלא תפקידים בצורה הקבועה ;
- (28) זלוול וקלות ראש כלפי כל פקיד או שמש של בית הסוהר, או כלפי כל מבקר או כל אדם העובד בקשר עם בית הסוהר ;
- (29) התהלך בבטלה, או גילוי רשלנות או אי-תשומת לב בעבודה או סירוב לעבוד ;
- (30) יציאה מן התא או ממקום קבוע אחר או ממקום העבודה בלא רשות ;
- (31) החזק כל חפץ ברשותו כשאינו לו רשות להחזיקו ;
- (32) כל התנפלות או שמוש באלמות פלילית ;
- (33) קלל, גרף או עורר רעש שלא לצורך ;
- (34) התנהגות בלתי מוסרית, פרועה או מושחתת ;
- (35) השמע דברי עלבון, דברי איום או ניבול פה ;
- (36) התחלות ;
- (37) הגש האשמה כוזבת בזדון נגד כל פקיד בית סוהר או אסיר ;
- (38) הימלט, או קשור קשר כדי להימלט או סייע להימלט ;
- (39) נסיון לעבור כל עברה מן העברות המוזכרות ;
- (40) סייע לכל מעשה עברה מעברות בית הסוהר ;
- (41) כל מעשה, התנהגות, אי-סדר או רשלנות אחרים, הפוגעים לרעה בסדר או במשמעת ואפילו אינם מפורטים בפסקאות דלעיל ;

56. המפקח הכללי, המפקח, שר בית הסוהר או דיין מסייר תהיה להם הסמכות לברר ולפסוק האשמה נגד כל אסיר בשל כל עברת בית סוהר והמפקח הכללי הנ"ל, המפקח, שר בית הסוהר הנ"ל, או הדיין המסייר הנ"ל, רשאי לענוש כל אסיר שהוא מצא אותו אשם בעברת בית הסוהר מתוך שיצוה כי יפקיע כל קיצוץ בתקופת מאסרו ולא יותר משבעה ימים, או שיכלא אותו בתא מבודד, בין במזון-עונשי ובין בלא מזון עונשי, ללא יותר מארבעים ושמונה שעות, או מתוך שיצוה ליתן לעבריין מזונות מקוצצים ללא יותר מארבעה ימים או ע"י כל צירוף של העונשין הללו.

הסמכות לשפוט
עברות בית-סוהר.

57. כשאסיר עובר עברות יותר חמורות או חוזר ועובר עברה מעברות בית הסוהר, רשאי המפקח הכללי, שר בית הסוהר או דיין מסייר, לאחר חקירה מספקת, להטיל את אחד העונשין דלקמן או כמה מהם:—

דינו של איש החוזר
ועובר עברות בית-
סוהר, או העובר
עברות חמורות
יותר.

(1) כליאה מבודדת בין במזון-עונשי ובין בלא מזון-עונשי ללא יותר מארבעה עשר יום ;

- (2) מזון מקוצץ ללא יותר מעשרים ושמונה ימים ;
(3) הפקעת הקיצוץ בתקופת המאסר כדי לא יותר מעשרים ושמונה ימים ;
(4) מלקות ;

— בתנאי —

(א) שכליאה מבודדת לא תהא ממושכת ליותר משבעה ימים, והפסקה של שבעה ימים צריכה לעבור בטרם יגזרו עליו כליאה כזאת לתקופה נוספת ;

(ב) עבריו שנידון למזון-עונשי ליותר מארבעה ימים, אין להטיל את המזון העונשי ליותר משלושה ימים רצופים, ורק כעבור הפסקה של שלושה ימים מותר לחזור ולהטיל את העונש הזה.

(ג) עבריו שנידון למזון מופחת ליותר משבעה ימים, אין להטיל את המזון המופחת ליותר משבעה ימים רצופים, ורק כעבור הפסקה של שלשה ימים מותר לחזור ולהטיל את העונש הזה.

אסיר יורשה ללמד זכות על עצמו.

58. אין לענוש שום אסיר עד שלא תנתן לו האפשרות לשמוע את ההאשמה והעדות נגדו וללמד זכות על עצמו.

מלקות.

59.— (1) אין עונשין במלקות אלא בשל העברות דלקמן:—

(א) עברות חמורות על משמעת בית הסוהר שחזרו ועברו אותן ;

(ב) אלמות גופנית כלפי כל אדם ;

(ג) דברי גידופים ונאצה חריפים ; או

(ד) כל פעולה של התנהגות רעה מאד או מרדנות ;

(2) כל שגזרו להלקותו, מצליפין אותו פעם אחת בלבד. ההצלפה תעשה בשוט או בשבט שיחאשרו ע"י הנציב העליון או במכשיר אחר שהנציב העליון יאשר. הפסק צריך לציין את מספר המלקות שיקבל, ולא יותר מעשרים וארבע מלקות, ואילו אם לא מלאו לאדם שש עשרה שנה אין להלקותו יותר משתים עשרה מלקות בשבט קל. כל פסק לשתיים-עשרה מלקות או פחות טעון אשור מאת מושל המחוז, ואילו אם מספר המלקות הוא יותר משתים עשרה טעון הפסק אישור מאת הנציב העליון, ואין להוציא לפועל כל פסק עד שלא יתקבל אשור כזה.

(3) אין להוציא פסק מלקות על אחד מן הנזכרים לקמן:—

(א) נשים ;

(ב) אסירים שנידונו למיתה ;

(ג) אסירים מבני ארבעים וחמש שנה ומעלה.

(4) פסק מלקות לא יוצא לפועל אלא במעמדו של רופא בית הסוהר, ואף אז רק לאחר שהרופא בדק את האסיר והעיד כי לדעתו מוכשר האסיר מבחינה גופנית לספוג את המלקות שעומדים להלקותו.

(5) הרופא רשאי בשעת ההצלפה להתערב ולאסור את שאר ההצלפות אם סבור הוא כי אין האסיר יכול לשאת את העונש הזה בלא חשש של חבלה חמורה או חבלת-קבע בגופו.

(6) אין להוציא לפועל את עונש המלקות לסירוגין.

60. מותר להביא אסיר במשפט בפני כל בית משפט בעל שיפוט מוסמך ולהאשימו בעברה על משמעת בית הסוהר, ואותו בית משפט רשאי לדון את העברין למאסר לא יותר משהה חדשים. תקופת המאסר הזאת תתחיל מיום גמר כל תקופת מאסר קודמת:

אסיר שאשם
בעברות בית־סוהר
יובא לדין בפני
בית המשפט.

בתנאי ששום דבר האמור בפקודה זו אין לפרשו כאילו הוא פוטר אסיר ממשפט בשל כל עברה עפ"י תהליך החוק הרגיל, ובתנאי שאין לענוש אסיר פעמיים בשל אותה עברה.

61. כל פקיד נמוך —

עברות שעברו
פקידים נמוכים.

(1) המטיח דברי בגד או מרדנות כלפי הוד מלכותו או הנציב העליון; או

(2) המכה את הפקיד הממונה עליו או משתמש או מאיים להשתמש באלמות כלפיו או משתמש בדברי איום או מרדנות כלפיו; או,

(3) המסרב לציית בזדון לכל פקודה חוקית; או

(4) שהוא שכור או שותה משקאות משכרים בשעה שהוא עומד על משמרתו בחפקיד; או

(5) הגעדר בלא נטילת רשות; או

(6) נרדם על משמרתו; או עזב את משמרתו בטרם יבוא אחר וימלא את מקומו אלא כשיצא לרדוף אחרי עברין שהיא חייב לתפוש אותו; או

(7) כשהוא עצור או כלוא עוזב את מעצרו או את תאו או נמלט משם בטרם יוצא לחפשי ברשות מתאמת; או

(8) מתרשל בתפישת כל פקיד בית סוהר או אסיר שמחובתו לתפושם או מסרב לסייע לתפישתם; או

(9) מרשה לאסיר להמלט כשהוא נתון להשגחתו או שמחובתו לשמור עליו; או

(10) מאיים להשתמש, ללא צידוק, במעשי אלמות כלפי כל אדם הנתון אצלו במשמר; או

(11) אשם במורך לב; או

(12) יורה ברובהו בלא נימוק צודק או בלא רשות; או

(13) נמנע מהשתתף בלא תירוץ בכל מיסקר שנקבע ע"י הפקיד הממונה עליו; או

(14) עובט, מוכר, מאבד מתוך רשלנות, מעלים או מחבל ביודעין את כלי זינו, תחמושת, מלבושיו, או צרכיו, או כל מדליה או אות הצטיינות, שניתנו לו בעד שירות או הנהגה טיבה; או

(15) גונב כל כסף או סחורה שהם קנינו של כל פקיד בית סוהר או אסיר או גונב או גוזל כל כסף או סחורה של ממשלת פלשתינה (א"י) או מקבל כל כסף או סחורה כנ"ל כשהוא יודע שהם גנובים או גוזלים מכל פקיד בית סוהר או אסיר של ממשלת פלשתינה (א"י); או

- (16) עושה כל מעשה שוד וחבלה ברכוש ; או
- (17) מבקש או מקבל תגמול ; או
- (18) נוהג זלזול ורשלנות, או מגלה חוסר תשומת לב, חוסר אדיבות או קנטרנות ; או
- (19) אינו מחזיק את רובהו נקי ; או
- (20) מאבד בלא נימוק מספיק כל תחמושת שניתנה לו ; או
- (21) מגלה או מוסר בלא הרשאה מספקת כל ידיעה בענין כל חקירה או ענין השייך למחלקה ; או
- (22) מתחלה או מעמיד פנים כאילו חלה במחלה או לקה במום ; או
- (23) אשם ביודעין בהנהגה רעה או ממרה ביודעין בין בבית החולים ובין במקום אחר, כל פקודה ועי"כ הוא גורם לכל מחלה או מום בגופו או מחמירם או דוחה את ריפויים ; או
- (24) נעשה בעל חוב ; או
- (25) סוהט מכל אדם, בלא רשות חוקית, דמי הובלה, דמי סבלות או אספקה ; או
- (26) מתנגד בכוח למשמר שחובתו היא לתפוש אותו או להשגיח עליו ; או
- (27) מתפרץ מתוך שורות השומרים, המחנה או הצריף ; או
- (28) מוסר כל הודעה כוזבת משנתמנה פקיד בית סוהר ; או
- (29) מסרב לערוך או לשלוח דו"ח שמחובתו לערוך או לשלוח או שאינו עורכם או שולחם מחמת רשלנות של פשיעה מצדו ; או
- (30) מגיש כל אשמת כזב נגד כל פקיד בית סוהר או אסיר כשהוא יודע שהיא כוזבת ; או
- (31) בהגישו תלונה, כשהוא מוצא שנגרם לו עיוות דין, מוסר ביודעין הודעה כוזבת הפוגעת באפיו של כל פקיד בית הסוהר או מעלים בודון וביודעין כל עובדא חשובה ; או
- (32) עוסק בלא רשות בכל עבודה שאינה מתפקידיו בתור פקיד בית סוהר ; או
- (33) אשם בכל פעולה אחרת, הנהגה, אי סדר או רשלנות, הפוגעים בסדר הטוב ובמשמעת,
- רואין אותו כעובר על משמעת :
- בתנאי ששום דבר האמור בסעיף זה אין לפרשו כאילו הוא בא לפטור כל פקיד נמיך ממשפט בשל עברה עפ"י המהלך הרגיל של החוק.
62. המפקח הכללי או שר בית הסוהר רשאי לחקור בכל עברה כזאת ועל יסוד חקירה כזאת יוכל העברין להענש —
- ע"י המפקח הכללי או שר בית הסוהר —
- (א) בתוכחת מוסר ;

(ב) בנוזיפה או בנוזיפה חמורה ;

(ג) בכליאה בשורות ובעבודה נוספת ;

או שיכול הוא להענש ע"י המפקח הכללי —

(ד) בקנס בשעור של לא יותר משכר ארבעה עשר יום ; בתנאי שאם הסכים הנאשם לכך, רשאי שר בית הסוהר לקנוס אותו בקנס בשעור של לא יותר משכר שבעה ימים ;

(ה) בשלילת שכר בעד הנהגה טובה או שכר הצטיינות ;

(ו) בהפסקת תשלומו כשנגרם הפסד, מחמת רשלנות או היזק, לרכושה של ממשלת פלשתינה (א"י) או כשנעדר בלא נטילת רשות ; בתנאי שכל הפסקות תשלום ינוכו משכרו של העבריין בין שכבר הגיע ובין שיגיע להבא ואין לנכות משכרו יותר מסכום אשר יותיר לו לפחות מחצית משכורתו החדשית.

(ז) בקיצוץ בדרגה ;

(ח) בפיטורין ;

(ט) בשני עונשין כל שהם מן העונשין דלעיל, או יותר.

וכן רשאי המפקח הכללי לצוות, אם יראה צורך בכך כי כל פקיד בית סוהר שהרשה לאסיר להימלט ממשמרו יהא נידון ע"י בית דין למשמעת כפי שנקבע בפקודת המשטרה.

שחרור אסירים.

63. כל שר בית סוהר הממונה על בית סוהר יהא אחראי לשחרורם של כל האסירים באותו בית סוהר מיד לכשייעשו זכאים לשחרור.

שר בית הסוהר
אחראי
לשחרור אסירים.

64. מוציאים את כל האסירים לחפשי לא יאוחר משעת הצהרים ביום שזכאים הם לצאת לחפשי.

הוצאת
אסירים
לחפשי.

בתנאי שאסיר נוצרי שתקופת מאסרו מסתיימת ביום הראשון או בחג המולד הנוצרי או ביום הששי של הפסחא, ואסיר יהודי שתקופת מאסרו מסתיימת ביום השבת ואסיר מושלמי שתקופת מאסרו מסתיימת ביום הששי, משחררין אותו ביום שלפניו.

65. אסיר ששחרר ואין לו ידידים או אמצעי מחיה, רשאי שר בית הסוהר לשלם לו תגמול כדי סכום שהמפקח הכללי יקבע ורשאי הוא ליתן לו כרטיס-רכבת חנם לנסיעה במסלת הברזל לתחנת הרכבת הקרובה ביותר למקום שאותו אסיר מתגיר בו בדרך כלל בפלשתינה (א"י).

תגמולים לאסירים
עם שחרורם.

66. כל אסיר ייבדק ע"י רופא ממשלתי לפני שמעבירין אותו לבית סוהר אחר או לבית חולי-רוח, או לפני שישחררוהו ואין לשחרר שום אסיר אלא עפ"י בקשתו הוא, כשהוא סובל ממחלה קשה או מסוכנת.

בדיקה רפואית של
אסירים לפני
העתקתם או
שחרורם.

שונות.

67. הנציב העליון במועצתו רשאי להתקין תקנות בנוגע לכל ענין מן הענינים דלקמן:—

הסמכות להתקין
תקנות.

- (1) תפקידיהם, סמכויותיהם והנהגתם ותנאי שירותם של פקידי בתי סוהר או אנשים העובדים בבתי הסוהר והענשתם של פקידים או אנשים אלה;
- (2) תפקידיהם וסמכויותיהם של דיינים מסיירים; (פרט לדיינים מסיירים מכוח משרתם);
- (3) בדיקה רפואית של אסירים;
- (4) מניעת התפשטות מחלות מידבקות בבתי הסוהר;
- (5) בניתם ותאורם של תאים לכליאה מבודדת;
- (6) סיוג בתי הסוהר לדרגות;
- (7) המשמר הבטוח, הסיוג, שעות העבודה, דרכי העבודה, יחס מיוחד, הבלדה, מזון, הלבשה, כלכלה, הוראה, משמעת, שחרור, טפול באסירים והחזרתם למוטב;
- (8) מחילת חלקים מתקופת המאסר שאסיר יוכל לזכות בהם ע"י הנהגה טובה;
- (9) כל מטרה או תכלית אחרת שפקודה זו מורה להתקין תקנות עליה;
- (10) ובררך כלל כל אותן התקנות שתהיינה דרושות לביצועה הפעיל של פקודה זו או להנהלה מתוקנת ונכונה של בתי סוהר אלה והמשמעת והשמירה הבטוחה של האסירים בהם, ולא בתוך בתי הסוהר בלבד אלא גם כשהם עסוקים בעבודה מחוץ לכתלי בתי הסוהר.

הבאת אסירים כשהם נדרשים לטובת הצדק.

פרק נד.

- 68—(1) למרות הוראות פקודת העדות, רשאי כל שופט של בית המשפט העליון או בית המשפט המחוזי, משיוכחו לו להנחת דעתו כי טובת הצדק מחייבת את הופעתו של כל אסיר בפני כל בית משפט או שופט, להוציא צו בחתימת ידו הערוך לשר בית הסוהר והפוקד עליו להביא אותו אסיר בפני בית המשפט או השופט כדי שייחקר בתור עד בכל משפט פלילי או אזרחי, בין שאותו משפט תלוי ועומד לחקירה או לפסק בפני אותו בית משפט או שופט.
- (2) אסיר שנלקח מבית סוהר בהתאם לצו עפ"י סעיף זה יחזיקו אותו כל עוד הוא מחוץ לבית הסוהר במשמר ככל אשר ייקבע עפ"י פקודה זו וכשהוא נתון במשמר רואין אותו כאילו הוא נתון במשמר חוקי.
  - (3) כל המגיש בקשה עפ"י סעיף־קטן (1) למתן צו להבאת אסיר בפני כל בית משפט או שופט כעד בכל ענין אזרחי חייב, לפני מתן הצו הזה, להשליש בבית המשפט סכום שיהא, לדעת השופט או שופט השלום הבריטי הנותן את הצו, מספיק לכיסוי הוצאות הנסיעה או הוצאות אחרות, שתוכלנה להיות כרוכות בהבאת האסיר בפני בית המשפט או השופט הנ"ל.
  - (4) אין להביא שום אדם בפני כל בית משפט או שופט לכל מטרה מן המטרות המפורטות בסעיף זה אלא בהתאם להוראות הסעיף הזה.

עונש כספי ע"י עבירות.

69. כל אדם שהוא אשם בעברה על הפקודה הזאת או על כל תקנה שהתקינו על פיה אשר לא נקבע לה עונש מפורש, יהא צפוי בצאתו חייב בדינו בפני שופט שלום על כל עברה כזאת לקנס לא יותר ממאה פונטים או למאסר לא יותר משנה אחת או לשני העונשין כאחד.

70. פקודת בתי הסוהר מבוטלת בזה:

בתנאי שכל התקנות, הצווים, המודעות, ההוראות, המנויים או המסמכים שניתנו או נערכו עפ"י הפקודה המבוטלת בזה ואשר הם בעלי תוקף בתאריך תקפה של פקודה זו רואין אותם כאילו ניתנו ונערכו ונעשו עפ"י פקודה זו ויוסיפו להיות בתקפם עד שיבוטלו או ישונו עפ"י הפקודה הזאת.

התוספת.

(סעיף 32).

תעודת רופא.

אני, החתום מטה ..... מעיד בזה כי ביום 19.....
בדקתי בעצמי בבית הסוהר שב..... בפלשתינה (א"י) את האסיר.....
וכי האסיר ..... הנ"ל הוא (א), וכי מן הראוי להשגיח עליו ולעצור
אותו לטיפול ולריפוי, וכי באתי לכלל דעה זו על יסוד העובדות דלקמן:—

(א) חולה רוח או
שוטה או אדם
שאינו שפוי
בדעתו.

1. עובדות המעידות על מחלת רוח שאני עצמי עמדתי עליהן
(ב)

(ב) ציין כאן את
העובדות.

2. עובדות אחרות (כשישנן) המעידות על מחלת רוח שנמסרו לי ע"י
(ג)

(ג) ציין כאן את
הפרטים וממי
נתקבלו.

ניתן היום הזה..... לח'דש.....19.....

.....
הרופא הממשלתי

הרולד מקמיכאל

נציב עליון.

10 במרץ, 1940.